

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

26/01/2023

תיק ערר 22-2887

לפני כבוד חברי הוועדה:

סגן ראשת בית הדין, ד"ר ערן בר, עו"ד - יו"ר

חאג' יחיא ראאד, רו"ח - חבר

פנדום בע"מ מס' 512859380

העוררת:

- נגד -

רשות המסים

המשיבה:

נוכחים:

העוררת: אין התייצבות.

ב"כ העוררת: רו"ח זוהר ספיר, רו"ח כפיר אילני

ב"כ המשיבה: עו"ד יוני קליימן, עו"ד אקוקה, המפקח אבי גליס, עו"ד מוחמד אבו הדס ממחלקת מפעלים גדולים,

באמצעות ויעוד חזותי (VC)

החלטה

1. העוררת הגישה ערר באמצעות המערכת המקוונת של בית הדין על החלטת המשיבה בבקשה לקבלת מענק הוצאות קבועות עבור חודשים מאי יוני 2020, בהתאם להוראות חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה) תש"ף - 2020 (להלן: "חוק התכנית לסיוע כלכלי").
2. לאחר קבלת כתבי טענות הצדדים, הורינו על קביעת מועד דיון בתיק זה. במהלך הדיון, לאחר ששמענו את טענות העוררת, מצאנו כי יש קושי רב בטענותיה בדבר קיומו של קשר סיבתי. מהנתונים שהובאו בפנינו עולה כי מחזורי העוררת מאופיינים בתנודתיות קיצונית. לעוררת הכנסה חריגה בשנת 2020, שגם אם ננטרלה, הרי שהירידה בהכנסותיה ברמה השנתית עומדת על 17% בלבד, ירידה שאינה מזכה במענק.
3. נימוקים נוספים מובילים למסקנה שיש לדחות את הערר הם העובדה שמדובר בעוררת המחזיקה במלאי נדל"ן, וזאת כשעל פניו, ייתכן והיא מוחרגת מזכאות למענק בהתאם להוראות הגדרת "עוסק" בחוק לתוכנית הסיוע הכלכלי. לאחר שהערנו לעוררת בדבר קשיים אלה, ובכך שאין מקום להתערב בהחלטת המשיבה בהשגה, ביקש ב"כ העוררת למקד את טיעונו, בנושא החזרת המקדמות ששולמו לעוררת, כך שהעוררת תידרש להשיב סכום זה ללא הפרשי הצמדה. במסגרת זו ביקש ב"כ העוררת לחדד את העובדה שהחלטה בהשגה ניתנה כעבור זמן ממושך, ויש לקחת עובדה זו בחשבון.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

4. ב"כ המשיבה טענה כי מדובר בעוררת שאינה זכאית למענק, שלא הייתה צריכה להגיש ערר זה. בשל התנהלות זו נגרמו למשיבה הוצאות משמעותיות, עת נדרשה להגיש את כתבי הטענות ואף להתייצב לדיון. המשיבה ציינה כי לדיון הוזמנו ב"כ המשיבה, ונציג ממחלקת מפעלים גדולים. המשיבה שבה והדגישה כי בנסיבות בהן העוררת אינה זכאית למענק, אין מקום לחייב אותה בהוצאות בשל האיחור במתן ההחלטות בהשגה. עוד טענה המשיבה כי בהחלטה שניתנה לאחרונה בבית המשפט העליון, בבר"מ 7502/22 **רשות המיסים נגד פודולסקי**, (פורסם בנבו, 22.01.23), בית משפט קבע שאיחור במתן ההחלטה בהשגה אינו צריך להביא לצעד קיצוני של קבלת ההשגה, ובמקרה זה בית המשפט לא התייחס בכלל לאפשרות של הטלת הוצאות.

דיון והכרעה

5. לאחר שבחנו את טענות הצדדים אנו סבורים כי דין הערר להידחות בכל הנוגע לזכאות העוררת למענק. אכן העוררת הסכימה לכך שטענותיה יידחו, אולם היא ביקשה כי יש להתחשב בסכום השבת המענק וזאת לנוכח האיחור במתן ההחלטה בהשגה.

6. זה המקום לציין כי העוררת הגישה את ההשגה ביום ה-21.04.29 וההחלטה בהשגה התקבלה רק ביום ה-22.10.03. מנתון זה ניתן ללמוד כי המשיבה קיבלה בהחלטה בהשגה בחלוף 522 יום. המדובר בחריגה של למעלה מ-400 ימים מהמועד הקבוע בחוק.

7. בית המשפט המחוזי בעמ"נ 21-06-27710 ב.ג **ביטחון הצפון אבטחת מוסדות, ליווי טיולים ומתן שירותי רפואה בע"מ נ' רשות המסים בישראל**, (פורסם בנבו, 03.01.2022) ובעמ"נ 21-11-3720 **פודולסקי נ' רשות המסים** (פורסם בנבו, 15.07.2022), קבע כי יש מקום להורות על קבלת ההשגות נוכח איחורים לתקופות קצרות בהרבה מהמקרה שבפנינו.

8. כאמור, בפסק הדין בערעור על ההחלטה בעניין פודולסקי נקבע כי איחור במתן ההשגה אינו מצדיק קבלתה באופן אוטומטי. יחד עם זאת, בית המשפט קבע באופן מפורש כי לאיחור ניכר במתן ההחלטה בהשגה יש משמעות בעת בחינת סבירות ההחלטה. במקרה זה, בית המשפט העליון קיבל את עמדת המשיב והורה על דחיית ערעור המדינה, לאור העובדה שהעוררת לא עמדה בנטל לשלילת הקשר הסיבתי כשיש לתת תוקף לאיחור המשמעותי במתן ההחלטה בהשגה.

9. בעמ"נ 21-12-40318 **פליסידד (פיסגה) בע"מ נ' רשות המסים בישראל** ועמ"נ 03-32134-22 **ארג'נטרו אחזקות בע"מ נ' רשות המסים בישראל** (פורסם בנבו, 13.11.2022), בית המשפט המחוזי בתל אביב דן בסוגיית האיחור בקבלת ההחלטות בהשגות. בית המשפט קבע כי יש לערוך הבחנה בין שאלת האיחור במתן ההחלטה בהשגה לבין שאלת הזכאות למענק. במקרה זה בית המשפט קבע כי גם במקרה שבו העוררת אינה זכאית למענק, יש מקום לפסוק הוצאות בגין האיחור הממושך במתן החלטות בהשגה. במקרה זה בית המשפט קבע שהתנהלות המשיבה צריכה לבוא בחשבון על דרך של פסיקת הוצאות:

"כפי שפירטתי לעיל, מצד אחד, אני סבור כי יש לתת משמעות למועד שקבע המחוקק **בסעיף 20(א)(1)**, בפרט כאשר מדובר בהוראת חוק המתייחסת למצב חירום ועל רקע

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

הליכי החקיקה. מצד שני, אני סבור כי אין מקום לקשור בין האיחור בקבלת ההחלטה ואי העמידה במועד לבין קבלת או דחיית ההשגה לגופה.

בנסיבות אלו, אני סבור כי הפתרון הראוי הינו מתן סנקציה ספציפית לאיחור לאור נסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

כאשר הסנקציה המתאימה לדעתי הינה תשלום הוצאות.

לטעמי, הטלת תשלום הוצאות על המשיבה מהווה הכוונת התנהגות ראויה והולמת למשיבה, כך שהיה עליה להיערך כראוי ליתן החלטה בהשגות במועד הקבוע בחוק, וכאשר לא עשתה כן, חשופה המשיבה לסנקציה כספית.

זאת ועוד, הטלת הוצאות מאפשרת הלימה בין הסנקציה שתטיל ועדת הערר על המשיבה לאור התנהלות המשיבה והאיחור, ללא הצורך בקבלה נוקשה של ההשגה, אשר הינה לעתים על סכום ניכר, רק בשל איחור.

עוד יתרון בשיטת החיוב בהוצאות לעומת קבלת ההשגה באופן אוטומטי, היא מתן אפשרות לפסוק פיצוי ראוי גם במקרים בהם ההשגה התקבלה לגופה, אולם זאת באיחור ניכר."

10. יודגש גם בעמ"נ 62994-01-22 מגדלי ברקת חברה להקמת מבנים בע"מ נ' רשות המיסים (פורסם בנבו, 30.11.2022), בית המשפט המחוזי קבע כי ייתכנו מקרים חריגים במיוחד, בהן תהיה הצדקה לא רק שלא להשית הוצאות על המערערת, אלא לבחור להשית הוצאות על המשיבה. המדובר במקרים בהם המשיבה קיבלה החלטה בהשגה באיחור. בית המשפט המחוזי בעניין ברקת קבע כי צד זה נועד לאיזון דרך התנהלות המשיבה, והכל בהתאם לנסיבות המקרה.

11. לאחר שבחנו את טענות הצדדים ומדיניות הפסיקה הנוהגת, אנו סבורים כי האיחור במתן החלטה בהשגה במקרה זה הוא איחור קיצוני ביותר, אשר לא ניתן להתעלם ממנו. בנסיבות העניין יש לתת את הדעת שהשבת המקדמות בסך של כ-300,000 ₪ נדרשה בחלוף 400 יום, ממועד הגשת ההשגה. למרות שאין מדובר בציפייה ושיקולי הסתמכות מצד העוררת, עדיין יש בכך לגרום לפגיעה כלכלית בעוררת, וזאת כשבהתאם להוראות החוק, העוררת נדרשת להשיב סכומים אלה עם הפרשי הצמדה.

סוף דבר

12. אנו מורים על דחיית הערר.

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

13. אנו קובעים כי המשיבה תישא בהוצאות העוררת בסך 20,000 ₪ בגין האיחור הניכר במתן החלטה בהשגה.

14. בהתאם לכך, העוררת תשיב את יתרת המקדמות ששולמו לה, בסך 280,000 ₪, וזאת בתוך 90 יום מהיום, כאשר הם נושאים הפרשי הצמדה בלבד, ממועד התשלום ועד מועד ההשבה בפועל.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, ד' שבט תשפ"ג, 26/01/2023, במעמד הצדדים.

חאג' יחיא ראאד, רו"ח
חבר הוועדה

ד"ר ערן בר, עו"ד
יו"ר הוועדה